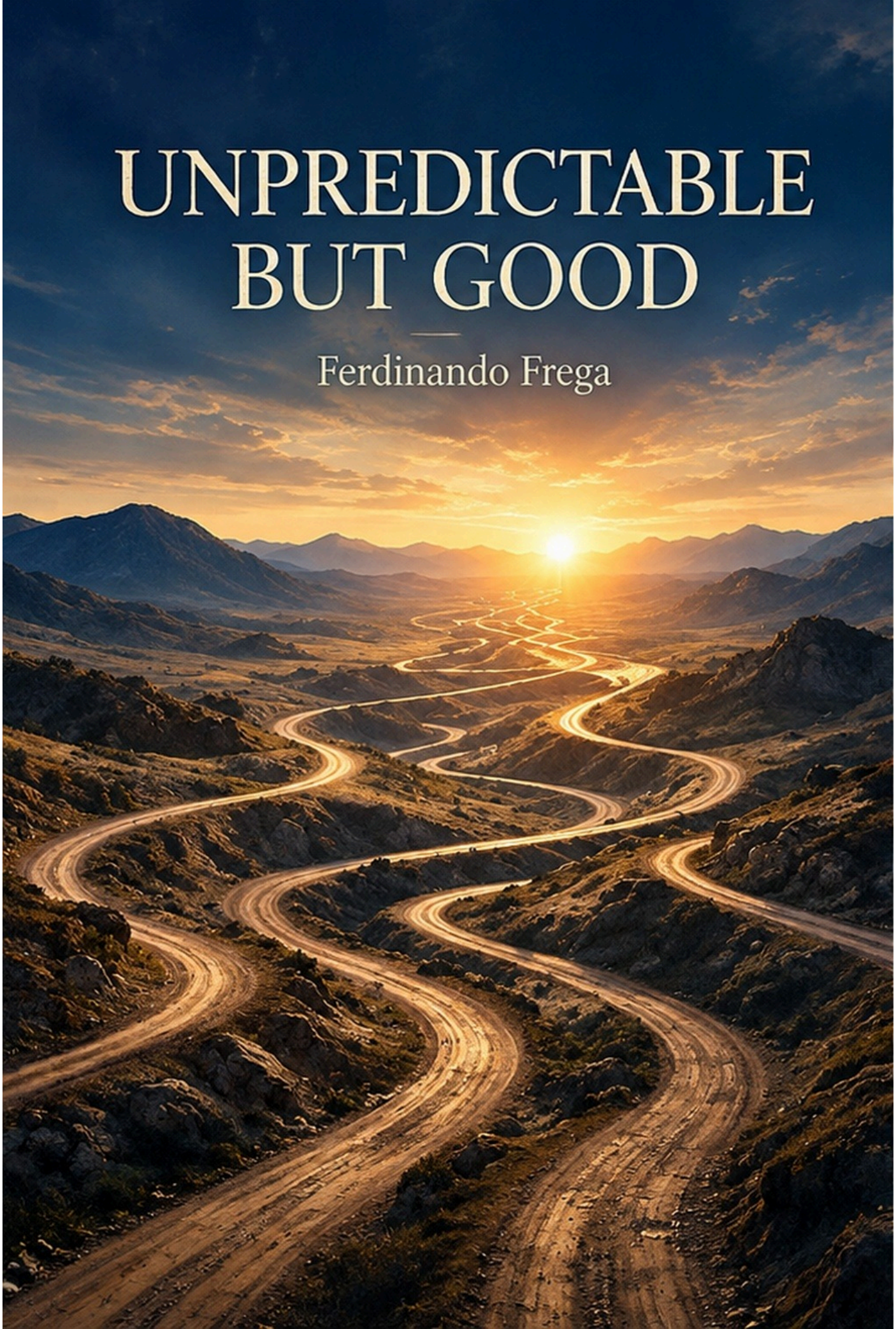
UNPREDICTABLE BUT GOOD

Ferdinando Frega

GILLETTE: ONVOORSPELBAAR MAAR GOED

Hij werd twee keer geboren — een keer in Calabrië bij vergissing, een keer in Amerika door het lot — en daartussen bouwde hij alles wat hij nodig had om beide te verdienen. Daarna liet hij de feiten spreken, in de volgorde waarin ze kwamen — geen commentaar, geen analyse, geen bijvoeglijke naamwoorden die niet al in de gebaren zaten.

Een vader voor hem uit, veertig jaar weg al afgelegd. Een verstrooide ooievaar. Elf jaar oud, een strand en een vrouw zonder ondergoed. Gillette als universiteit, als gezin, als oorlog. Een echtgenote die alleen weet wat hij koos haar te laten weten. Drie kinderen — de drie die altijd terugkeert. Rosario die hem op een dag beschuldigt, en hij neemt toch afscheid van hem. Tachtig boeken geschreven zonder iemand om toestemming te vragen. Een vader die in april 2025 sterft en nooit ophoudt hem vooruit te duwen. Een Turk met een Napolitaanse kip en eieren die al gekookt zijn. En aan het eind — niet als epiloog maar als bestemming — een Amerikaanse nacht, eeuwige rust, en niemand die erin slaagt hem te vergeten.

Toch zit er achter die sobere regel een groter ontwerp. Geen biografie — een morele kaart. Het traject van een man die discipline in taal veranderde, werk in identiteit, herinnering in architectuur. Een man die door systemen trok — Gillette, L'Oréal, Procter — zoals je door continenten trekt: met hetzelfde mesje, hetzelfde geloof.

Zijn leven is geen opeenvolging van gebeurtenissen. Het is een geometrie van karakter: plicht en vrijheid, vader en zoon, mesje en tederheid. Hij bouwde een verhalend universum waarin elk boek een fragment DNA is, elk woord een code, elk gebaar een handtekening.

En als iemand zou vragen wie hij werkelijk was, zou het antwoord eenvoudig zijn: een man die onvoorspelbaar wist te zijn, maar goed.

Zoals zijn vader zei. De enige woorden die tellen.

Nando